GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVŬ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ḐI.
Pe unŭ anŭ 12 fior., pe șese lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.
România și străinătate:
Pe anŭ 36 fr., pe șése lunĭ 18 fr., pe trei lunĭ 9 francĭ.

ANULŬ XLVII.

SĔ PRENUMERĂ:
la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:
O seriă garmondŭ 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 177. *Mercurĭ 26 Septemvre (8 Octomvre)* 1884.

Nou Abonamentŭ
la
„Gazeta Transilvaniei.“

Cu 1 Octomvre st. v. 1884 se începe **unŭ nou abonamentŭ,** la care invitămŭ pe onorații amicĭ și sprijinitorĭ ai foiei nóstre.

Abonamentulŭ: **Pentru Austro-Ungaria** cu posta: pe trei lunĭ 3 fl., pe șese lunĭ 6 fl., pe unŭ anŭ 12 fl. **Pentru România și streinătate:** pe trei lunĭ 9 francĭ, pe șese lunĭ 18 francĭ, pe unŭ anŭ 36 francĭ.

Rugămŭ pe d-nii abonațĭ, ca sĕ binevoiască a-șĭ reînoí de cu vreme prenumerările, pentru ca trimiterea ḑiarului sĕ nu se întrerupă.

REDACȚIUNEA „GAZETEI TRANSILVANIEI.“

Brașovŭ în 25 Septemvre (7 Oct.)

De când s'a rĕspânditŭ faima, că baronulŭ Sennyey s'a împăcatŭ cu ministrulŭ-președinte Tisza, foile centraliste din Viena nu încétă de a face combinațiunĭ asupra acestei neașteptate apropiărĭ.

Inaintea centraliștilorŭ nemțĭ d-lŭ Tisza trece de adevĕratulŭ representantŭ alŭ năsuințelorŭ de supremațiă maghiară și germană sub mantaua liberalismului. Ei admiră acțiunea primului ministru ungurescŭ în potriva naționalităților ca o faptă măréță de omŭ de statŭ, care scie sĕ apere prestigiulŭ statului maghiarŭ și alŭ gintei maghiare, și nu'lŭ amenință și slăbesce ca comitele Taaffe, care a sfărîmatŭ supremația Germanilorŭ spre a divisá statulŭ austriacŭ în diferite grupurĭ autonóme naționale. Nu numai odată șĭ-o fi ḑisŭ centraliștii, că, pe câtŭ timpŭ Tisza cu principiele lui suprematiste-dualiste va fi tare și mare, „mai este speranță și pentru noi ca sĕ ajungemŭ la putere rĕsturnêndŭ cabinetulŭ Taaffe.“

Comitele Taaffe merge cu „naționalii,“ cu „federaliștii“ și cu „clericalii;“ Tisza n'a voitŭ sĕ scie păn'acum de nicĭ unii din aceștia. Deodată vine vestea că elŭ s'a înțelesŭ cu baronulŭ Sennyey, cu acestŭ representantŭ alŭ principiului conservativŭ și clericalŭ în Ungaria. In același timpŭ ministrulŭ-președinte Tisza anunță mĕsurĭ reacționare....

Acésta schimbare e destulŭ de importantă spre a deșteptá îngrijirile suprematiștilorŭ. Óre sĕ fie scrisŭ în cartea destinelorŭ monarchiei habsburgice ca spiritulŭ „clericalilorŭ“ și alŭ „naționalilorŭ“ sĕ iésă învingĕtorŭ și în Ungaria, acésta ultimă cetățuie a supremației de rassă? Intr'unŭ asemenea casŭ sistemulŭ actualŭ din Austria s'ar întărí pentru unŭ veacŭ și de acésta se temŭ așa de multŭ cei ce âmblă sĕ'lŭ rĕstórne.

Nu ne surprinde prin urmare că pressa centralistă din Viena se ocupă așa de multŭ cu cestiunea pâșirei baronului Sennyey pe arena politică.

Incă pe când erau la putere Nemții centraliștĭ se temeau ca nu cumva sĕ ajungă la cârmă în Ungaria baronulŭ Sennyey. De atuncĭ s'au schimbatŭ multe și ḑiarele guvernamentale maghiare susținŭ că și baronulŭ Sennyey s'a schimbatŭ, căcĭ vrea sĕ lege frăția cu d-lŭ Tisza.

Tóte asigurările de felulŭ acesta însĕ n'ajută nimicŭ. Organulŭ de căpeteniă centralistŭ din Viena o spune pe față, că este neliniștitŭ și că tremură chiar în interesulŭ liberalismului pentru esistența cabinetului Tisza.

S'au încercatŭ unii de a desmințĭ scirea despre apropiarea între Sennyey și Tisza, dér „Neue freie Presse“ e informată că acéstă apropiare este unŭ faptŭ complinitŭ și că au avutŭ amêndoi o întêlnire, spre a încheiá pactulŭ dintre ei.

Pactarea acésta, ḑice „N. fr. Presse,“ este bilaterală, ca tóte pacturile în viața politică. Baronulŭ Sennyey primesce din mâna lui Tisza demnitatea de Judex Curiæ și voiesce sĕ ocupe fotoliulŭ de președinte alŭ camerei magnaților, spre a ajutá guvernului ca sĕ reformeze camera magnaților și se prelungéscă perioda legislativă.

„Ce oferă însă d-lŭ Tisza lui Sennyey? Discursulŭ tronului rĕspunde la acésta.“

Fóia vienesă arată cum Tisza pe când se credea mai tare s'a lovitŭ deodată de opozițiunea aristrocrației maghiare, fiindŭ constrînsŭ a retrage legea privitóre la căsătoriile mixte. Discursulŭ tronului nu amintesce nimicŭ de acéstă lege și este scrisŭ într'unŭ spiritŭ conservatorŭ D-lŭ Tisza a închinatŭ stégulŭ liberalismului dinaintea conservatorilorŭ și amiciția cea nouă a fostŭ întemeiată.

„Dér óre alianța cu Senyey nu va puté devení odată primejdiósă pentru d-lŭ Tisza? Baronulŭ este și rĕmâne conservativŭ și clericalŭ și între cei doi ómenĭ de statŭ va fi în totdéuna o deosebire de vederĭ fundamentală. Astăḑĭ Sennyey oferesce serviciele sale ministeriului Tisza; când însĕ se va sêmțí forte în posițiunea ce a ocupat'o, nu va cere óre elŭ dela guvernŭ contra-servicii pentru scopurile sale?

Fi-va d-lŭ Tisza destulŭ de tare pentru ca sĕ nu fie elŭ celŭ împinsŭ și sĕ evite chiar și aparența, că îndĕrĕtulŭ lui s'ar ascunde un altŭ „spiritus rector?“

Așa se întrébă numita fóiă plină de îngrijire pentru viitorulŭ cabinetului Tisza, ér noi repețimŭ ce amŭ ḑisŭ în ḑilele trecute: décă va și primí Sennyey demnitatea de Judex Curiæ și președința camerei magnaților, elŭ face acésta numai spre a-șĭ prepará tĕrêmulŭ ca sĕ pótă ajunge în fruntea guvernului.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. alŭ „Gaz. Trans.“)

Viena, 7 Octomvre. — Erĭ a fostŭ înmormêntarea pictorului Makart. Conductulŭ a pornitŭ la órele 3 d. a. Au luatŭ parte la elŭ multe persóne, ce facŭ parte din autoritățile civile și militare, și mulțime mare de ómenĭ din tóte clasele soeietății.

CRONICA ḐILEI.

Membrii partidei tisaiste s'au adunatŭ în 4 Octomvre la unŭ ospĕțŭ de bună reîntêlnire. Președintele clubului Vizsolyi, care a fostŭ alesŭ în.... țera hrénului, erá încunjuratŭ de toțĭ miniștrii: la stânga lui d-lŭ Tisza și ministrii Ozcy, Pauler și Szechenyi; la drépta președintele dietei Pechy și miniștrii Szapary și Kemeny. Celŭ dinteiu toastŭ s'a ridicatŭ pentru Regele, alŭ doilea pentru d-lŭ Tisza.... Pechy închină paharulŭ pentru concordia dintre Tisaiștĭ. In fine se ridică d-lŭ Tisza și bĕu pentru membrii mai tinerĭ ai partidei. »Amŭ auḑitŭ, ḑise elŭ, vorbindu-se multŭ de reacțiune, am auḑitŭ pronunțându-se numele sântŭ alŭ libertății de către aceia dela carĭ nu m'amŭ așteptatŭ la așa ceva. Dér sĕ privimŭ lucrulŭ mai de aprópe la masa albă, înainte de a ne ocupá de elŭ la masa verde. Esistă vr'unulŭ măcar din acéstă partidă, care ar fi călcatŭ vr'odată séu ar vrea sĕ calce principiulŭ liberalismului (?) séu décă vr'unulŭ ar fi făcutŭ séu ar vrea sĕ facă așa ceva, nu ar fi scosŭ din sânulŭ partidei? (așa e, aplause). Odinióră erá ușorŭ a ne luptá pentru libertate; atuncĭ acésta n'avea decâtŭ unŭ singurŭ adevĕratŭ dușmanŭ: asuprirea. Astăḑĭ nu mai esistă acestŭ dușmanŭ, celŭ puținŭ la noi nu. (La Maghiarĭ nu, cu atâtŭ mai multŭ însĕ la Nemaghiarĭ. — Red. „Gaz.“) Libertatea are însĕ unŭ dușmanŭ ascunsŭ, care abusândŭ de libertate caută sĕ-o suprime. Contra acestuia trebue sĕ ne luptămŭ. Îi cade greu omului iubitorŭ de libertate, décă aude ḑicêndu-se, că prin lucrarea și votulŭ lui voiesce a restrînge libertatea; dér tocmai în interesulŭ libertății trebue sĕ suprimămŭ acéstă sensibilitate, nu spre a restrînge libertatea, ci spre a smâncí arma libertății din mânile acelora, carĭ o îndréptă în contra libertății însașĭ, (eljenurĭ sgomotóse). Ridicŭ paharulŭ meu pentru acei sincerĭ amicĭ ai libertății, carĭ în interesulŭ ei suferŭ a fi acusațĭ, că suntŭ inimicii libertății, dér carĭ aruncă acéstă însinuațiune în fața acusatorilorŭ. (eljenurĭ nesfirșite.)«

D-lŭ Tisza ḑice că nu voiesce sĕ omóre libertatea, ci numai pe dușmanii libertății, elŭ nu este în contra libertății, ci libertatea este care sufere de bóla ei propriă..... Așa au vorbitŭ toțĭ despoții în ajunulŭ atentatelorŭ ce le plănuiau spre a omorî libertatea.

*

In dieta Croației în 4 Oct. s'au urmatŭ discusiunile asupra raporturilorŭ secțiunilorŭ despre verificațiunea deputaților. Baronulŭ Rucavina (starcevicianŭ) propune anularea tuturorŭ alegerilorŭ partidei guvernamentale, unde poporulŭ a pusŭ unŭ contra-candidatŭ, deórece aceste alegerĭ nu suntŭ espresiunea voinței poporului, fiindcă guvernulŭ a datŭ ordinŭ învĕțătorilorŭ și funcționarilorŭ de a votá pentru partida națională. Br. Zoivcovicĭ cere a se procede după regulamentŭ la constituirea camerei. David Starcevicĭ se ridică și declară tóte alegerile partidei naționale guvernamentale de nevalabile. »Earășĭ voițĭ se continuațĭ joculŭ celŭ vechiu. Croația cu o asemenea maioritate nicĭodată nu va puté înaintá. Incă o sĕ ducețĭ lucrulŭ departe!« Președintele cetì apoi lista membrilorŭ verificațĭ și maioritatea alese biroulŭ camerei. La alegerea președintelui Mrko Hrvat, a vicepreședinților Gyurgyevicĭ și Dr. Spevec, deputatulŭ Tuskanŭ protestă în contra procederei maiorității, care n'a pusŭ în candidare persónele propuse de partida starceviciană. Președintele Hrvat mulțumì apoi în numele tuturorŭ celorŭ aleșĭ pentru încredere și ședința se încheià.

*

America de nordŭ vrea sĕ fie mijlocitóre între Fancia și China. Așa se anunță din Waschington. Intr'aceea Chinesii se pare că nu vorŭ sĕ scie nimicŭ de acéstă acțiune de împăcare a Statelorŭ nordŭ-americane, căcĭ în Tonkin trupe regulate chineze au atacatŭ unŭ detașamentŭ francesŭ, causându-i marĭ pierderĭ: unŭ ofițerŭ mortŭ și 30 soldațĭ rănițĭ. Din Hanoi li s'a trămisŭ Francesilorŭ ajutorŭ. Generalulŭ Briere a luatŭ mĕsurĭ spre a respinge pe Chinesii, carĭ s'au pusŭ în mișcare între Bac-Le și Lung-Son.

Trei canoniere franceze, carĭ au făcutŭ o recunóscere pe Lochnan s'au luptatŭ cu 4000 de Chinesĭ respingândŭ mișcarea lorŭ ofensivă și puindu-i pe fugă. Chinesii au suferitŭ perderĭ considerabile. Dintre francesĭ au fostŭ rănițĭ 21 marinarĭ și 10 soldațĭ. Căpitanulŭ canonierei „Masne“ a fostŭ omorîtŭ. Admiralulŭ Courbet a începutŭ la 19 Septemvre ataculŭ Ke-Lungului; la 20 trupele sale de debarcare au ocupatŭ o parte a forturilorŭ carĭ fură deșertate de Chinesĭ după o resistență înverșunată. Perderile Francesilorŭ s'au ridicatŭ în aceste două ḑile la 5 morțĭ și 13 rănițĭ; ale Chinesilorŭ au fostŭ de 100 morțĭ și 300 rănițĭ. Admiralulŭ Courbet va continuá mâne ataculŭ asupra celorlalte forturĭ.

DISOLVAREA CAMERELORU ROMANE.

Duminecă la órele 12, d. ministru-preşedinte, conformŭ programului publicatŭ, a cititŭ Corpurilorŭ legiuitóre române întrunite, în sala Adunării deputaţilorŭ, următorulŭ mesagiu şi decretŭ, în numele M. S. Regelui:

Domnilorŭ senatorĭ
Domnilorŭ deputaţĭ

»V'am convocatŭ în sesiune extraordinară pentru a vĕ încunoşciinţá că, în urma revisuirii baselorŭ legii electorale, unu nou apelŭ la ţĕră devenindŭ necesarŭ, Corpurile legiuitóre urméză a fi disolvate.« *Carolŭ.*

Decretulŭ regalŭ datŭ în virtutea art. 95 din Constituţiune sună aşa:

»Art. 1. Corpurile legiuitóre suntŭ şi rĕmânŭ disolvate.«

»Art. 2. Colegiile electorale pentru nouĕle alegerĭ vorŭ fi convocate şi viitórele Adunărĭ legiuitóre se vorŭ întruní în terminulŭ prescrisŭ de lege.«

Colegiile electorale, pentru alegerea deputaţilorŭ şi senatorilorŭ viitórelorŭ Adunărĭ legiuitóre, suntŭ convocate în ordinea şi la termenele de mai josŭ:

Pentru deputaţĭ: Celegiulŭ I în ḑiua de Marţĭ, 6 Noemvre; — colegiulŭ II în ḑiua de Mercurĭ, 7 Noemvre; — colegiulŭ III în ḑiua de Joi, 8 Noemvre. — In ḑiua de Joi, 24 Octomvre, se vorŭ alege delegaţii colegiului III, conformŭ art. 68 din legea electorală.

Pentru senatorĭ: Colegiulŭ I în ḑiua de Sâmbătă, 1 Noemvre; — colegiulŭ II în ḑiua de Dumineca, 11 Noemvre; — colegiulŭ universităţilorŭ din Bucureştĭ şi Iaşĭ în ḑiua de Lunĭ, 12 Noemvre.

CESTIUNEA ARAB-TABIEI.

Citimŭ în „Telegrafulŭ“ din Bucurescĭ:

Câtŭ s'a vorbitŭ asupra acestei cestiunĭ, câte acusărĭ s'au adusŭ guvernului, se scie de ţéra întrégă. Adĭ, când avemŭ fericita ocasiune d'a anunţá ţĕrei că ea s'a deslegatŭ în favórea nóstră, nu putemŭ sĕ nu ne aducemŭ aminte de acésta. Detractorii guvernului, cei carĭ au acusatŭ pe d. Brătianu de vênḑĕtorŭ, pe liberalĭ de trădătorĭ, vorŭ fi încă odată nevoiţĭ sĕ-şĭ pue cenuşă pe capŭ şi sĕ péră în întunericŭ. Adĭ. cestiunea Arab-Tabiei nu mai esistă; ea a fostŭ regulată, cum am spusŭ mai susŭ, în favórea nóstră, la întrevederea ce primulŭ nostru ministru avù erĭ cu d. Petru Caraveloff, preşedintele guvernului bulgarŭ. Dreptatea causei nóstre a fostŭ recunoscută.

Felicitămŭ pe vecinii noştri pentru acestŭ actŭ de dreptate: elŭ va contribuí multŭ la consolidarea relaţiunilorŭ pretinescĭ ce trebue sĕ esiste între noi şi ei.

CORESPONDENŢA NÓSTRA DIN COMITATE.

Moştenitorulŭ tronului la Gurghiu.

Gurghiu, 1 Oct. 1884.

In 29 Septemvre a. c. la 11 óre a. m. noi cei din jurulŭ Gurghiului amŭ avutŭ mare norocire de a primí éră în mijloculŭ nostru pre AA. LL. principele Rudolfŭ şi princesa Stefania, cari de-a dreptulŭ dela Sinaia au venitŭ în Gurghiu, după cum s'a anunţatŭ prin ḑiare, spre a'şĭ petrece la vênatŭ.

A. Sa principele Rudolfŭ erá îmbrăcatŭ în uniformă de gală ca „generalŭ“ şi princesa în haină verde-albastră de o materiă fină.

Primirea din partea tuturora câţĭ erau de faţă s'a făcutŭ înaintea castelului din Gurghiu, în care odinióră Apaffy a fostŭ închisŭ şi Rákoczy încă a petrecutŭ puţină vreme, chiar înaintea treptelorŭ unde au scoborîtŭ înalţii óspeţĭ.

Aci erau magnaţii din mai mnlte părţĭ veniţĭ, cari aşteptau sosirea părechiei princiare, preoţimea rom. cat. stătătóre din doi protopopĭ şi trei preoţĭ, preoţimea română de amêndouĕ confesiunile în fruntea căreia se aflá domnulŭ protopopŭ gr.-cat. alŭ tractului Reghinului săsescŭ Basiliu Raţŭ, şi unŭ singurŭ preotŭ evang. ref. din locŭ, apoi mai mulţĭ inteligenţĭ de altă categoriă, — maioritatea Românĭ — şi cam la 200 ómenĭ de ai noştri ţĕranĭ.

După scoborîre din trăsura cu 4 cai A. Sa principele şi princesa mai ânteiu s'au îndreptatŭ spre magnaţĭ cu complimentele, după aceea spre preoţimea rom. cat. şi mai în urmă spre preoţimea română când totdodată a strînsŭ mâna domnului preotŭ Nicolau Petru, pre când într'aceea domnulŭ protopopŭ Basiliu Raţŭ a începutŭ a bineventá părechia princiară prin câte-va vrednice cuvinte în limba germană, la care A. Sa asemenea i-a şi rĕspunsŭ zîmbindŭ.

Atâtŭ cuvintele susŭ numitului domnŭ protopopŭ câtŭ şi rĕspunsulŭ A. Sale s'au comunicatŭ »Gazetei Transilvania« spre sciinţă.

Destulŭ atâtŭ, că A. Sa principele Rudolfŭ între altele cu cuvinte bine respicate şi cu voce tare, pentru ca sĕ'lŭ pótă pricepe orĭ şi cine, a ḑisŭ: »Viu dela Sinaia şi vĕ aducŭ scirea îmbucurătóre, cumcă M. Sa Regele Românilorŭ Carolŭ şi M. Sa Regina Elisabeta suntŭ sănătoşĭ şi Vĕ rogŭ a o face acésta preste totŭ cunoscutŭ.« Când principele a finitŭ, princesa Stefania plină de bucuriă a aprobatŭ ḑisa principelui făcêndŭ semnŭ cu capulŭ.

Auḑit-aţĭ vorbele fiitorilorŭ domnitorĭ? Sĕ le ţinem în minte, pentru că s'au ḑisŭ şi respicatŭ în timpulŭ acesta şi în jurstările presente pre câtŭ de delicate pentru noi Românii din statulŭ maghiarŭ, pre atâtŭ de critice însă pentru esistinţa nóstră naţională.

Susŭ pe pórta de întrare a castelului erau 2 stégurì marĭ ridicate şi anume unulŭ maghiarŭ şi unulŭ austriacŭ, în vêrfulŭ délului la cetate erau 2 stégurĭ mai micĭ totŭ tricolorulŭ maghiarŭ; tricolorŭ românŭ nu a fostŭ ridicatŭ nicăirea, căcĭ este opritŭ.

La 4 óre d. a. erá proiectată vênătórea de becaţe pe hotarulŭ şi pădurea Gurghiului, spre care sfêrşitŭ eram adunaţĭ 150 ómenĭ ţĕranĭ de ai noştri vênătorĭ; însă fiindcă nu toţĭ câţĭ s'au aşteptatŭ au sositŭ în Gurghiu, vênatulŭ s'a amânatŭ. Totuşĭ în semnŭ de amintire, cumcă vênĕtórea proectată în jurulŭ Gurghiului s'a începutŭ în 29 Septemvre a. c. la 4 óre d. m. A. Sa principele Rudolfŭ a împuşcatŭ în grădina castelului o buhă, şi fiindcă aceea nu a rĕmasŭ la momentŭ mórtă, ci a începutŭ a mişcá şi a se ascunde prin tufele care se află în grădină, prinţulŭ s'a repeḑitŭ după dênsa sĕ o prindă. Atuncea doi ómenĭ de ai noştri opincarĭ, vĕḑêndŭ pe prinţulŭ că fuge după buhă prin grădină, repede în fuga mare cu pălăriile în mână s'au luatŭ în urma prinţului, şi ajungêndŭ acolo unde s'a ascunsŭ buha au începutŭ a o căutá în ruptulŭ capului, până ce mai în urmă au şi aflat'o, însă erá totŭ viă buha, pe care opincarii dinpreună cu prinţulŭ o aduseră în triumfŭ; o desfătare şi bucuriă însufleţitóre erá acésta, pentru toţĭ câţĭ au fostŭ de faţă şi au vĕḑutŭ.

La acéstă vênătóre se aşteptă 8 prinţĭ streinĭ sĕ ia parte, dintre care 5 în 30 Septemvre a. c. au şi sositŭ. Numele tuturora se vorŭ face cunoscute după ce vorŭ sosí toţĭ. Dară afară de aceştia suntŭ şi alte persóne şi bărbaţĭ éră vrednicĭ de însemnatŭ. Lucrulŭ stă aşa, că acuma aicea se începe vênătóre mare, ne mai pomenită, şi va durá celŭ puţinŭ 21 de ḑile.

Totŭ în 29 Septemvre a. c. a sositŭ în Gurghiu şi banda lui Solomonŭ din Cluşiu, care va remâné aicea preste totŭ timpulŭ câtŭ va ţiné vênătórea şi séra în acea ḑi la cină au şi cântatŭ.

Vênătórea de urşĭ s'a începutŭ în 30 Septemvre a. c. la 6 óre diminéţa în hotarulŭ comunei Adrianŭ, la care afară de domnii cei marĭ cu arme, au luatŭ parte 650 de ómenĭ ţĕranĭ alungătorĭ cu bastóne, în fruntea cărora ca conducĕtorŭ stă badea Nechita Bloşiu şi badea Vica Bloşiu, ambii din G. Orşova, dinpreună cu alţĭ câţĭ-va.

Resultatulŭ vênătórei se va raportá mai târḑiu şi prin noi.

Noi şi aicea suntemŭ numai ca şépte ochĭ între cărţile de jocŭ.

Vremea e bună, timpŭ frumosŭ, şi urşĭ suntŭ preste totŭ loculŭ; se sperézĕ dară, că întreprinderea făcută va avé finitŭ bunŭ şi îmbucurătorŭ.

Şi sĕ dea Dumneḑeu, ca sĕ fie bine.

D. F. de pp.

SCIRI MERUNTE.

Casina ungurésca din Têrgulŭ Mureşiului ne-a înapoiatŭ »Gazeta.« In fine totŭ au isbutitŭ acei membrii, carĭ propuseseră isgonirea ei din casină.

Nu'i vorbă, juḑii românĭ de la tabla regéscă n'au trebuinţă sĕ cunóscă durerile Românilorŭ. Dór' de aceea suntŭ juḑĭ la tablă. Şi apoi n'au ḑiare unguresci?

—0—

Ne scrie unulŭ din corespondenţii noştri din Gurghiu, că în 3 Octomvre a fostŭ iluminaţiă şi conductŭ de 60 de facle cu musică, de bucuria cea mare, că A. Sa prinţulŭ moştenitorŭ a împuşcatŭ urşii.

Badea Nechita trebue că s'a bucuratŭ mai multŭ ca toţĭ.

—0—

Astăḑĭ Marţĭ, trupa germană care a sositŭ aicĭ va dá sub direcţiunea d-lui Fridericŭ Dorn o representaţiune de deschidere (suspendu.) Se va jucá pentru prima óră comedia în 4 acte de Bürger »Die Frau ohne Geist« (Femeea făr' de spiritŭ). Biletele se vêndŭ în biroulŭ teatrului înainte de améḑĭ delă 9—12, după améḑĭ dela 3—5 óre.

—0—

Femeia Sora din suburbiulŭ Scheiu alŭ Braşovului, voindŭ sĕ mérgă la fiu-sĕu în Brăila, la gara din Ploescĭ a fostŭ din nebăgarea ei de sémă strivită de douĕ trenurĭ ce se 'ntelniseră. S'a înmormêntatŭ în Ploescĭ.

—0—

Ni-se scrie din Deva, că adunarea generală a representanţei comitatului Huniădóra se va ţiné în 13/1 Octomvre a. c. Obiectele mai importante vorŭ fi: 1) Propunerea lui Iónŭ Papiu şi socii relativă la sistemisarea catedrei ordinare de limba şi literatura română la scólele reale din Deva. 2) Alegerea de fiscalŭ alŭ comitatului devenitŭ vacantŭ prin mórte. 3) Alegerea de doi pretorĭ (szolgăbirĕi) în cerculŭ »Bradŭ« şi »Petroşienĭ« şi 4) Infiinţarea a 3 posturĭ nouĕ de medicĭ cercualĭ.

Ar fi de doritŭ, sĕ participe câtŭ mai mulţĭ membri.

—0—

»Luminătorulŭ« reproduce scirea, despre imposibilitatea convocării congresului naţionalŭ bisericescŭ, sub titlulŭ: »Minciuna cea mai nouă.«

—0—

»Telegrafulŭ Românŭ“ crede a face o descoperire nouă, arătândŭ că în textulŭ originalŭ ungurescŭ alŭ discursului tronului, nu e vorba de naţionalităţĭ, ci numai de rasse. Elŭ ḑice, că ḑiarele române, între care şi alŭ nostru, s'ar fi folositŭ la traducere numai de textulŭ germanŭ din »Pester Lloyd,« nu şi de celŭ originalŭ ungurescŭ; de aceea am tradusŭ »naţionalităţĭ« cum a statŭ în »Pester Lloyd.“ Cine a cetitŭ articolulŭ de fondŭ alŭ »Gazetei« din 19 Septemvre, a pututŭ cetí numitulŭ pasagiu din discursŭ reprodusŭ curatŭ după textulŭ originalŭ ungurescŭ. In fondŭ noi nu facemŭ diferinţă între rassă şi naţionalitate.

In Transilvania şi Ungaria nu scimŭ sĕ esiste vr'o rassă, care sĕ aparţină unei alte naţionalităţĭ, afară de jidovĭ, carĭ se dau de Maghiarĭ, dér cu tóte astea suntŭ ameninţaţĭ de antisemiţĭ.

FOILETONŬ.

Leica Maria şi domnişóra Marieta.

(Schiţă de caractere).

(Urmare).

Pleópă se apucase odată sĕ crepe nişce buturugĭ, căcĭ erá timpulŭ sĕ pună ceva la focŭ şi n'avea lemne crepate. Nu'i venea tocmai grea acéstă muncă, deórece elŭ erá deprinsŭ cu munca, şi aducerea aminte de bogătatea de odinióră nu-lŭ fácea sĕ se ruşineze de astfelŭ de lucru; chiar slugă la altulŭ s'ar fi băgatŭ Pleópă.

Cum se nĕcăjea elŭ cu crepatulŭ buturugilorŭ, iată că intră în curte unŭ omŭ cu o scrisóre. Pleópă ia scrisórea, se uită la ea şi o pune josŭ pe grămada de lemne.

Leica Maria, care se uitase prin feréstră, eşì din casă îndată ce plecà omulŭ, care adusese scrisórea şi, după ce ocărì bine pe bărbatu-sĕu, că n'a încuiatŭ pórta ca sĕ nu-lŭ védă streinii că elŭ tae lemnele, luà repede scrisórea, se uità la ea, şi faţa i-se limpeḑì pe deplinŭ; aruncà o veselă privire asupra bărbatu-sĕu, o privire, carea însemná, că au scăpatŭ de nĕcazurĭ. Scrisórea erá dela fica lorŭ, dela Marieta.

Pleópă înfipse toporulŭ într'o buturugă şi, punêndu-se pe unŭ buştênŭ de alăturea, îşĭ scóse pipa şi o îndopà cu tutunŭ.

— „Dela domnişóra este scrisórea?« întrebà elŭ mai multŭ afirmândŭ. »Veḑĭ,« continuà elŭ, »şi tu ḑicéi că de ce n'am închisŭ pórta.«

— »Bine... bine,« grăì leica Maria desfăcêndŭ scrisórea şi eşindŭ la pórtă, chemà pe unŭ băiatŭ din vecinĭ, ca sĕ i-o cetéscă.

Leica Maria se puse pe pragŭ şi cu faţa plină de impresiune aşteptá sĕ védă cuprinsulŭ. Când băiatulŭ cetì: »iubită mamă şi iubită tată,« leica Maria începù sĕ plângă.

Baiatulŭ, care cetiá, sciá pré bine că înzádar va cetí până când nu va încetá cu plânsulŭ.

»Iubită mamă şi iubite tată,“ începù éraşĭ copilulŭ, ér leica Maria, ţiindu-şĭ firea, îşĭ destupà urechia dréptă, înghiţì odată în secŭ, şi'şĭ încordà băgarea de sémă. După obicĭnuitulŭ începutŭ: »Eu din mila lui D-ḑĕu mĕ aflu sănĕtósă, care sănĕtate dorescŭ ca atotputerniculŭ creatorŭ sĕ v'o dăruéscă şi d-vóstră,« continuà astfelŭ: »Imĭ scrieţĭ sĕ vĕ trimitŭ banĭ; apoi aflaţĭ că eu n'am banĭ.«

Aci leica Maria se sculà de pe pragŭ, apucà pe băiatŭ de mână şi-lŭ făcù sĕ mai cetéscă odată. Auḑindŭ încă odată cele cuprinse în scrisóre, îşĭ împletecì mânile şi devenì de totŭ gânditóre.

»Mĕ mirŭ,«.... cetì băiatulŭ mai departe, »ce aţĭ pututŭ face cu averea. Am auḑitŭ că aţĭ iscălitŭ poliţe pentru streinĭ; apoi cine iscălesce poliţe sĕ şi plătéscă.... aşa-i trebue. Eu am marĭ cheltuelĭ, căcĭ trebue sĕ-mĭ ţiu rangulŭ. Aflaţĭ încă odată, că sunt sănĕtósă şi primiţĭ şi fotografia mea.“ Astfelŭ erá cuprinsulŭ scrisórei dimpreună cu obicĭnuita încheere: „Cu acestea rĕmânŭ a d-vóstră fică, carea vĕ iubesce, Marieta.« —

Cu aceste frumóse vorbe, carĭ nu se potrivéu de locŭ cu cealaltă parte, se finì scrisórea.

Leica Maria începù din nou sĕ plângă, dér iute încetà. Dĕdù copilului, care a cetitŭ scrisórea, câţĭva creiţarĭ, şi se duse în casă cu scrisórea în mână.

George Pleópă luà fotografia, se uitá la ea cu o mare bucuriă. »S'a schimbatŭ domnişóra,« observà elŭ şi cu aceste vorbe intrà în casă. Când vĕḑù pe nevastă-sa că plânge, o întrebà că de ce plânge, — căcĭ elŭ nu pré ascultase cuprinsulŭ scrisórei, din causă că se totŭ uitase la fotografiă.

— »Nu se póte,« grăì leica Maria cu vocea pe jumĕtate, „trebue că n'a cetitŭ bine băiatulŭ.“

Felŭ de felŭ de gândurĭ îi trecéu prin capulŭ ei şi totdéuna resultatulŭ gândirei sale erá espresiunea »nu se póte.« Amare erau aceste vorbe, şi pe câtŭ erau de amare, pe atâtŭ erau de neadevĕrate, căcĭ Marieta într'adevĕrŭ mustrase pe părinţii în aceste clipe de desperare.

VI.

Când se face vară, décă este vécŭ frumosŭ, cine

Póte că d. Tisza a alesŭ espresiunea de rassă pentru a înțelege în specialŭ și pe jidovĭ. Dér e fórte probabilŭ, că a ales'o pentru aceea, ca sĕ evite de a se constatá prin graiulŭ monarchului, că esistă certe între naționalitățĭ pentru afacerĭ naționale. „Convețuirea deopotrivă“ a diferitelorŭ rasse d. Tisza o póte înțelege negreșitŭ numai în sensulŭ maghiarisării lorŭ.

—0—

In Timișóra iluminațiunea electrică se va începe sistematicŭ dela 15 Octomvre st. v.

—0—

Noua operă din Budapesta e iluminată numai cu gazŭ aerianŭ. Ungurii din Aradŭ însĕ au trimisŭ la Budapesta o comisiune în persónele primarului Salacz, senatorului Parecz și a inginerului Virágh, ca sĕ se învoéscă cu firma Ganz asupra speselorŭ pentru introducerea luminei electrice în teatrulŭ unguresc din Aradŭ. Firma Ganz a declaratŭ, că în timpŭ fórte scurtŭ va înaintá în privința acésta unŭ ofertŭ la cei din Aradŭ, în care îșĭ va espune condițiunile și între altele va ficsá și prețulŭ pentru iluminare.

Facețĭ, căcĭ nu numai din sudórea vóstră facețĭ, ci mare parte și din sudorile bietului Românŭ!

—0—

D. I. C. Brătianu a fostŭ Vinerĭ la Rusciucŭ, unde a fostŭ primitŭ de A. Sa principele Bulgariei. »Telegrafulŭ« din Bucurescĭ dice că s'a dusŭ în cestiunea Arab-Tabiei.

—0—

D. T. Maiorescu va ocupá catedra de logică la facultatea de litere din Bucurescĭ, ér nu la cea din Iași, spune »Românulŭ.«

—0—

D. D. Aug. Laurianŭ s'a numitŭ, spunŭ diarele din Bucurescĭ, membru în consiliulŭ permanentŭ alŭ instrucțiunei publice.

—0—

»România liberă,« rĕspundêndŭ unei întrebărĭ ce i-a pusŭ „L'Indépendance roumaine,« dice că ea nu mai e adversară d-lui I. C. Brătianu, dér rĕmâne organŭ independentŭ.

—0—

»Funcționarulŭ« din Bucurescĭ spune, că asupra d-lui Vidrașcu, prefectulŭ de Bacău, unŭ Ugurŭ a trasŭ două focurĭ de pușcă. Prefectulŭ din fericire n'a fostŭ atinsŭ. Făptuitorulŭ este înaintea parchetului. Elŭ tăgăduesce fapta.

—0—

Din Dower se scrie vestea de necredutŭ unui diarŭ englesŭ, că adecă guvernulŭ francesŭ va luá de acĭ înainte câte unŭ shilling dela fie-care călĕtorŭ ce va sosí în Calais.

—0—

Despre englesa Marlitt, vestita scriitóre de romanurĭ, se scrie că odinióră erá primadonă. Princesa domnitóre de Schwarzburg-Sonderhausen, care o iubiá multŭ, îi făcù posibilŭ, ca sĕ se cultiveze în Viena ca cântărétă și domnișóra Marlitt, sub numele de Eugenia John, a cântatŭ pe scena curții din Sonderhausen în 1850, representândŭ pe »Fides« în opera »Profetulŭ.« Dela 1863 începêndŭ, ea erá cetéța principesei și în 1865 a începutŭ pentru prima óră a scrie.

Unŭ esemplu ce merită a fi imitatŭ pretutindenĭ!

Zelĕu la 25 Aug. 1884.

Pe basa decisiunei adunărei generale din anulŭ 1883 se aduce la cunoscință publică, că Reuniunea femeilorŭ române Selagiene, în adunarea sa generală ce se va ține la anulŭ viitorŭ, va premiá cu 2 galbenĭ pe acea dómnă soția de învĕțătorŭ din comitatulŭ Selagiului, care în scóla bărbatului sĕu cu scolărițele va produce mai mare resultatŭ în lucrările de mână și în industria de casă. Dómnele învĕțătóre, carĭ ar dorí sĕ concureze la premiulŭ amintitŭ, suntŭ poftite ca până la 1 Iuniu 1885 sĕ se însinueze la subscrișii.

Reuniunea femeilorŭ române Selagiene.

Clara Maniu, președintă. A. Cosma, secretarŭ.

BURSA DE BUCURERCI.

Cetimŭ în Curierulŭ financiarŭ:

„Ultimele optŭ dile au fostŭ și ele ca de obiceiu monotone; serbătorile israiliților, care formézá o bună parte din speculatorĭ au contribuitŭ nu puținŭ la îngreunarea situațiunei; astfelŭ că și de astă dată găsimŭ cota mai multŭ albă, unele din valori în scădere, altele abia ținênduse cu marĭ dificultățĭ pe terenulŭ de acum optŭ dile. Se scie că tótă specula la bursa nóstră se mărginea numai la actiunĭ și în specialŭ la 3—4 din ele; fondurile de statŭ și titlurile de societățĭ rare orĭ vedéu parchetulŭ. Se pare însă că speculațiunea nóstră a părăsitŭ dela unŭ timpŭ și acestŭ terenŭ pentru a se aruncá cu predilecția în speculă asupra primei aurului. Ce câteva dile vedemŭ în adevĕrŭ în bursă și în têrgulŭ liberŭ dela o di la alta și chiar pe fie-care óră variațiunĭ brusce fórte însemnate; diferințe de unŭ leu séu de 1.50 banĭ la sută pentru agiu pare a nu fi nimicŭ pentru speculatorĭ. Ca esemplu, vomŭ notá, că Sâmbătă agiulŭ erá de 6.20; Lunĭ elŭ a cotatŭ 6.85 și Marțĭ 6.50; de aci a cădutŭ Mercurĭ într'unŭ momentŭ la 5 30 pentru a închide aserá cu 5.75. Aceste variațiunĭ însă nu se potŭ justificá nicĭ prin eșirea nicĭ prin întrarea aurului în țéră, căcĭ acestŭ importŭ și esportŭ nu se póte face nicĭ odată cu iuțala fulgerului cu care cade și se urcă agiulŭ; ne aflămŭ prin urmare în fața unei curate specule asupra aurului.

Acțiunile carĭ au avutŭ numĕrulŭ celŭ mai mare de operații și alŭ cărorŭ cursŭ s'a ținutŭ mai bine suntŭ construcțiunile, care au începutŭ cu 281 și au finitŭ aserá cu 252. Băncile Naționale n'au cotatŭ decâtŭ Joi și Vinerĭ cu 1394 invariabilŭ, contra 1397 Sâmbătă. Mobiliarulŭ perde în optŭ dile 2 lei închidêndŭ cu $205^{1}/_{2}$. Acțiunile societățilorŭ de asigurare stau de totŭ slabe; Naționalele cotezŭ invariabilŭ 243, ér Dacia-Romania $366^{1}/_{2}$. Tóte cursurile ce notarămŭ suntŭ pe termenŭ; pe banĭ gata nicĭ o afacere în acțiunĭ. — Erĭ a apărutŭ în diarulŭ oficialŭ decretulŭ prin care se sancționéză statutele societățeĭ de reasigurărĭ ce e a se fondá în țéră. Data emisiunei nu s'a fixatŭ încă; este totușĭ probabilŭ că peste puținŭ timpŭ va apăré în bursa nóstră noulŭ titlu de speculațiune.

In fondurĭ de Statŭ s'au notatŭ în bursă: Renta perpetuă cu $94^{3}/_{8}$ după $94^{1}/_{2}$; obligațiunile de Statŭ 6% cu $96^{1}/_{4}$ și renta amortisabilă cu $96^{1}/_{2}$ după $96^{1}/_{4}$; cuponulŭ acestui din urmă titlu are scadența de 1 Octomvre; scimŭ însă că elŭ se plătesce deja cu anticipație de mai multe lunĭ la ministerulŭ financelorŭ și în județe, mulțămită abundențeĭ numerarului în tesaurŭ. In fonciare amŭ avutŭ: 7% ruralŭ $102^{3}/_{4}$; 5% $91^{3}/_{8}$; fonciarulŭ urbanŭ 7% 102; 5% 87. In têrgulŭ liberŭ găsimŭ 6% urbanŭ cu $97^{1}/_{4}$; obligațiunile comunale cu $85^{1}/_{4}$. Fonciarele urbane de Iașĭ cotezŭ cu 83 în aurŭ.

DIVERSE.

Din viața lui Makart. — Renumitulŭ pictorŭ erá favoritulŭ femeilorŭ. In tabloulŭ „Intrarea lui Carolŭ V în Antwerpen“ femeile cele mai frumóse ale reședinței apărŭ în deplinulŭ lorŭ farmecŭ naturalŭ și numele tuturorŭ acestorŭ figurĭ zugrăvite după natură umblau din gură în gură. Damele au fostŭ recunoscĕtóre pictorului: se sulemenéu cu „roșu Makart,« purtau »pălării Makart“ și 'șĭ împodobéu cabinetele de toaletă cu »buchete Makart.« Elŭ trecea de pictorulŭ picanteriei și glumeții făcéu observărĭ ciudate despre carnea zugrăvită de dênsulŭ. Poeții comicĭ, fabricanții de comedii, artistii și cântăreții poporalĭ găséu destulŭ materialŭ pentru lucrările lorŭ. »Trebue sĕ fii golŭ, când strălucescŭ stelele lui Makart,“ se șoptea în cele mai bune salóne. Intr'o di, când isbucni focŭ în atelierulŭ sĕu, se cântá pretutindenea, că tablourile, din acestŭ focŭ, numai »viața lorŭ gólă“ 'șĭ-au scăpat'o. Când tăcutulŭ Moltke veni odată în Viena, și visită și atelierulŭ tăcutului pictorŭ, glumeții dicéu, că renumițiĭ bărbațĭ au conversatŭ »o fórte interesantă tăcere.“ Când Makart 'șĭ espuse unŭ tablou, glumeții érășĭ dicéu, că tabloulŭ e așa de bine nimeritŭ, încâtŭ te face sĕ tacĭ. Cu tóte acestea Makart fù și elŭ odată „oratorŭ:« la încheiărea banchetului esposițiunei artistice internaționale. Toastulŭ a fostŭ lungŭ de totŭ: »Nu suntŭ oratorŭ. Trăiască împĕratulŭ!« Atâta totŭ și nimicŭ mai multŭ. Acestea suntŭ trăsurĭ caracteristice din viața micului tăcutŭ.

Sute de mii a cheltuitŭ acestŭ „Sultanŭ alŭ artei« pentru atelierulŭ, serbările și balurile constumate ce se dedéu în casa sa. Erá încărcatŭ de datorii. De mutte orĭ i s'au secvestratŭ tablourĭ, precum a fostŭ în 1878, când a trebuitŭ se'șĭ jertféscă tablourĭ, lucrate cu multŭ zelŭ și cu marĭ cheltuelĭ, pentru o datoriă de 17000 fl. Pe mulțĭ vêndĕtorĭ de lucrurĭ artistice, agențĭ și cămătarĭ i-a înavuțitŭ Makart. Elŭ a fostŭ membru de onóre alŭ academiilorŭ din Berlin, München și Viena. M. Sa monarchulŭ Franciscŭ Iosifŭ îlŭ decorase cu »Ordinulŭ Leopold. Acum trei anĭ fusese numitŭ profesorŭ la academiă.

*

Unŭ actorŭ într'o coliviă cu lei. — Se scrie din Turinŭ cu data de 28 l. t: Unŭ semnŭ de eclatantŭ curagiu a datŭ ierĭ actorulŭ Giraud de la »Compagnia Milena,“ care de presinte jócă cu mare succesŭ în teatrulŭ Baldo. In menageria Bidel în fiecare sérá se dau producțiunĭ sensaționale cu féréle sĕlbatice și unŭ publicŭ numerosŭ cercetéză menageria neîntreruptŭ. Giraud mai de unădĭ promisese prietinilorŭ sĕi că va intrá în colivia leilorŭ. La începutŭ credéu, că glumesce, dar' ierĭ curagiosulŭ actorŭ 'șĭ esecută temerara hotărîre. La faima despre debutarea sa, menageria se umplu de óspețĭ. In timpulŭ ce Bidel făcea producțiunile îndatinate cu féréle sĕlbatice, Giraud conversá printre privitorĭ cu amicii sĕi, carĭ îngrijațĭ de viața lui, cu orĭ ce prețŭ voiau sĕ-lŭ înduplece a se lăsá de periculósa vitejiă. Dar' nu-lŭ putură îndupleca. Proprietarulŭ menageriei sfârșise producțiunile; atuncĭ Giraud cu pașĭ siguri intră în colivia leilorŭ, unde se aflá și Bidel, care mânase leii într'o coliviă învecinată. Bidel îlŭ întrebă pe franțuzesce că în adevĕrŭ voiesce ca sĕ lase leii sĕ intre în colivia în care se aflá dênsulŭ cu actorulŭ. Publiculŭ credea, că Giraud în ultimulŭ momentŭ se va retrage, dar' se înșelá, căcĭ actorulŭ rĕspunse cu glasŭ tare, că: »da.« Urmă o liniște adêncă, și privitorii asteptau îngrijațĭ, că ce se va întâmplá? Bidel prinse pe actorulŭ de brațŭ, deschise ușa, și năvălíră înlăuntru patru lei carĭ îndată începură a aruncá asupra streinului nișce privirĭ înfiorătóre. Póte că l'arŭ fi și atacatŭ, decă îmblânditorulŭ férélorŭ nu le-arŭ fi domolitŭ privirea cu statornica și aspra sa căutătură. După câteva minute înfiorătóre leii se îndepărtară érășĭ, și publiculŭ cu multŭ sgomotŭ aplaudă pe curagiosulŭ actorŭ.

---

mai rĕmâne pe acasă, afară de babe sbârcite, carĭ d'abia îșĭ târîe picióréle?

Leica Ana, vecina lui Pleópă, îșĭ măritase fetele și tóte trăiau bine. Ea se aflá de totŭ fericită, când se vedea ocolită de generĭ atâtŭ de bunĭ și de nepoțĭ atâtŭ de ascultătorĭ.

Erá într'o Dumineca, o vreme de totŭ frumósă, când avea sĕ se facă jocŭ într'o dumbravă din apropierea orașului. Leica Ana, încunjurată de generii, de fetele și de nepoții ei, porni la jocŭ, și nu putù trece pe lângă casa lui Pleópă fără sĕ intre.

— »Incătrău... leică Ano?« întrebă leica Maria, carea se aflá tocmai prin curte.

— »Mergemŭ la jocŭ,“ rĕspunse mândră leica Ana. »Uite, au venitŭ generii pela mine și mĕ ducŭ la petrecere. Nu vii și dumnéta?“

— »Mai amŭ câte ceva de lucru,“ rĕspunse scurtŭ leica Maria și dorindu-le petrecere bună intră în casă. Îi erá ciudă de aceste vorbe, căcĭ sciá că vecină-sa le vorbesce cu rĕutate. Se convinsese mai dinainte despre leica Ana și astfelŭ o ocoliá.

Anii trecŭ și schimbă pe omŭ; cu tóte acestea par'că pe leica Maria nu o schimbă de locŭ. Ea erá totŭ năcăjită, căcĭ multŭ așteptase dela fiă-sa, și par'că nu'i veniá sĕ crédă aceea ce vedea cu ochii, și par'că totŭ mai gândiá câte odată că „nu se póte“ sĕ fie Marieta așa după cum este.

Felurite lucrurĭ a auditŭ despre fiă-sa și astfelŭ erá de totŭ neliniștită. Audise că nu trăesce cu bărbatu-sĕu, că a fugitŭ în altŭ orașŭ, că duce o viață necuviincĭósă și că tótă lumea o desprețuesce. Cui erá sĕ se plângă pentru tóte acestea biata leica Maria? — De vecinĭ îi erá rușine, de bărbatŭ îi erá frică acum, căcĭ tóte le făcuse ea cu capulŭ ei și nu lăsase pe nimenea sĕ se amestece într'ale sale. — Pleópă îșĭ vedea de lucru, și lucrá la streinĭ ca sĕ'șĭ pótă scutí mica avere, ce'i mai rĕmăsese, sĕ'șĭ pótă asigurá bătrênețele. Elŭ nu mai cugetá atâtŭ de multŭ la fiă-sa.

Intr'o di, ce-o fi gânditŭ leica Maria, că s'a apucatŭ și s'a jelitŭ către bărbatŭ, și-a pusŭ la cale, ca ea sĕ mérgă sĕ-șĭ vadă fata. »Uite câtŭ e de nenorocită,« dicea ea, »și uite ce vorbesce lumea.«

La tóte vorbele Pleópă tăcea, dér odată dise năcăjitŭ:

— »Sciam eu că așa are sĕ se întemple, căcĭ tu le-ai făcutŭ tóte cu capulŭ tĕu celŭ mare.« Și când dise Pleópă acestea, grăi atâtŭ de aspru, cum nu grăise nicĭ odată în viața sa. »Nu'mĭ mai cheltuescŭ averea,« adause elŭ și eși din casă. Din acéstă clipă însĕ începu și Pleópă sĕ se mai cugete din când în când la fiă-sa.

(Va urmă.) I. C. Frunză.

BIBLIOGRAFIĂ.

Trei raporturĭ de ale acelorŭ prefecțĭ de legiunĭ românescĭ, carĭ în 1848/9 au susținutŭ luptele cu insurgenții ungurĭ până la reîntrarea trupelorŭ imperiale în Transilvania. Traduse după textulŭ originalŭ germanŭ substernutŭ guvernului centralŭ din Viena. Editura »Observatorului.« Sibiiu 1884. Cuprinde: Raportulŭ lui Avramŭ Iancu, despre faptele óstei poporane românescĭ de sub comanda lui. Raportulŭ despre faptele óstei poporane românescĭ de sub comanda lui Simionŭ Balintŭ. Raportulŭ lui I. Axente Severŭ despre operațiunile legiunei sale.

Amiculŭ familiei de la 1 Septemvre cuprinde: Căsătoria, studiu socialŭ premiatŭ de Eufrosina Homoricénu Stoenescu. Unde mergĭ frumósa mea, poesiă de G. Simu. Luculus, nuvelă originală de Lucreția C. Olariu. Renascerea limbei românescĭ de Dr. Gregoriu Silasi. Sonetŭ poesiă de I. N. Macavei. Diverse.

Nr. de la 15 Septemvre cuprinde: Unŭ amorŭ vechiu și altulŭ nou, scenă 'n versurĭ de C. Simu. Luculus, de Lucreția C. Olariu. Ei, poesiă de Dmilia Lungu. Mĕ'ntrebĭ, poesiă de V. B. Muntenescu. O lipsă simțită, de Ionŭ Sonea. Corespondență din Selagiu. Diverse.

Editorŭ: Iacobŭ Mureșianu.
Redactorŭ responsabilŭ: Dr. Aurel Mureșianu.

Cursulŭ la bursa de Viena
din 6 Octomvre st. n. 1884.

Rentă de aurŭ ungară 6%	122.75
Rentă de aurŭ 4% . . .	93.15
Rentă de hârtiă 5% . .	88.85
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	142.60
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune) . . .	96.75
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	119.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	102.50
Bonurĭ rurale ungare . .	100.80
Bonurĭ cu cl. de sortare	100.
Bonurĭ rurale Banat-Timişŭ	100.25
Bonurĭ cu cl. de sortare	99.—
Bonurĭ rurale transilvane	100.50
Bonurĭ croato-slavone . .	100.—
Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	98.75
Imprumutulŭ cu premiu ung.	114 20
Losurile pentru regularea Tisei şi Segedinului .	115.50
Renta de hărtiă austriacă	80.95
Renta de arg. austr. . .	81.95
Renta de aurŭ austr. . .	103. –
Losurile din 1860 . . .	135 50
Acţiunile băncei austro-ungare	860 —
Act. băncei de creditŭ ung.	285.50
Act. băncei de creditŭ austr.	285.80
Argintulŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ	5.77
Napoleon-d'orĭ	9.67½
Mărcĭ 100 împ. germ. . .	59.75
Londra 10 Livres sterlinge	121.80

Bursa de Bucurescĭ.

Cota oficială dela 22 Septemvre st. v. 1884.

	Cump.	vênd.
Renta română (5%). . . .	Cump.	vênd.
Renta rom. amort. (5%) . .	»	»
» convert. (6%) . .	»	»
Împr. oraş. Buc. (20 l.) . .	»	»
Credit fonc. rural (7%) . .	»	»
» „ „ (5%) . .	„	„
» » urban (7%) . .	»	»
» » » (6%) . .	»	»
» » » (5%) . .	»	»
Banca naţională a României	» 1391	»
Ac. de asig. Dacia-Rom. . .	» 370.	»
« » » Naţională . .	» 243 ½	»
Aurŭ	» 5 85.%	»
Bancnote austriace contra aurŭ	» . . .	» .

Cursulu pieţei Braşovŭ
din 7 Octomvre st. n. 1884.

Bancnote românescĭ	Cump.	9.06	Vênd.	9.08
Argint românesc	»	9.—	»	9.05
Napoleon-d'orĭ	»	9.63	»	9.66
Lire turcescĭ	»	10.90	»	10.94
Imperialĭ	»	9.88	»	9.92
Galbenĭ	»	5.64	»	5.68
Scrisurile fonc. »Albina« . .	»	100.50	»	101.50
Ruble Rusescĭ	»	121.50	„	122.50
Discontulŭ » . . .	7—10 % pe anŭ.			

Numere singuratice din „Gazeta Transilvaniei“ se potŭ cumpĕra în tutungeria lui Gross (în casa prefecturei.)

Tarifa anunciurilorŭ şi inserţiunilorŭ

în „Gazeta Transilvaniei.“

Anunciurĭ în pag. a IV linia de 30 litere garmond fl.—cr. 6
Pentru inserţiunĭ şi reclame pag. a III linia à . „ —„10

Pentru repeţirĭ se acórdă următórele rabate:

Pentru repeţirĭ de	3— 4 orĭ	10%
„ „ „	5— 8 „	15%
„ „ „	9—11 „	20%
„ „ „	12—15 „	30%
„ „ „	16—20 „	40%
Dela 20 de repeţirĭ în susŭ	. . . . .	50%

Pentru anunciurĭ ce se publică pe mai multe lunĭ se facŭ învoirĭ şi reducerĭ şi peste cele însemnate mai susŭ.

Braşovŭ 1|13 Maiŭ 1884.

Incunosciinţare!

Subscrisulŭ facŭ onoratului publicŭ şi clientelei mele cunoscutŭ, cumcă mĭ-am permutatŭ cancelaria advocaţială în **Têrgulŭ pómelorŭ,** casa Nr. 93 în piaţă, în fostulŭ localŭ de până acuma alŭ institutului de pensiune.

Braşovŭ, 2 Octomvre st. n. 1884.

Georgiu Laslo
advocatŭ.

3—3

„ALBINA“

institutŭ de creditŭ şi de economii în Sibiu.

A patra tragere la sorţĭ publică

a scrisurilorŭ fonciare de 6% ale Insstitutului de creditŭ şi de economii „Albina“ a urmatŭ în 1 Octomvre 1884 în presenţa d-lui notarŭ reg. publicŭ Gabrielŭ Zagoni şi a doi membri ai comitetului de supraveghiare alŭ institutului.

S'au trasŭ în valórea totală de fl. **37.000** următorii numerĭ:

à fl. 100: Nr. 20. 29. 44. 48. 67. 69. 70. 87. 107. 113. 128. 131. 132. 134. 135. 145. 161, 168. 172. 206. 208. 209. 210. 241. 264. 278. 300. 313. 325. 356. 359. 366. 373. 386. 389. 398. 408. 420. 435. 456. 471. 478. 482. 511. 521. 534. 550. 584. 592. 593. 600. 602. 615. 665. 675. 688. 698. 700. 704. 706. 711. 716. 717. 725. 735. 736. 738. 755. 759. 762. 775. 787. 800. 804. 807. 809. 817. 818. 820. şi 821.

à fl. 500: Nr. 8. 23. 31. 71. 83. 85. 86. 90. 109. 143. 148. 174. 188. 203. 213. 262. 267. 268. 282. 292. 320. 343.

à fl. 1000: Nr. 25. 36. 89. 137. 165. 187. 220. 224. 254. 260. 287. 313. 322. 329. 373. 408. 417. 444.

Cu începere dela 1 Aprile 1885 aceste scrisurĭ fonciare se rescumpĕră la cassa institutului în Sibiiu, la filiala sa în Braşovŭ şi la „Banca comercială ungară de Budapesta“ în întréga valóre nominală înpreună cu interesele curente; aceléşĭ se rescumpĕră şi mai nainte orĭ când prin escomptare, séu se potŭ schimbá cu alte scrisurĭ fonciare după cursulŭ ḑilei.

Cu 1 Aprile 1885 încétă interesele lorŭ mai departe şi cuponii de interese scăḑătorĭ mai târḑiu, dacă la presentarea scrisurilorŭ fonciare lipsescŭ, se subtragŭ din suma acestuia.

Din scrisurile fonciare eşite la sorţĭ la tragerea de mai nainte nu s'au presentatŭ încă pentru rĕscumpĕrare următórele:

à fl. 100: Nr. 23. 66. 202. 274, 296. 562. 607. 646. 666.
à fl. 500: Nr. 80. 149. 222. 247.

Sibiu în 1 Octomvre 1874.

DIRECŢIUNEA.

Nr. 162—1884.
orf.

Publicaţiune!

2—3

Prin care-se aduce la cunoscinţa publică, că casele aparţinĕtóre de massa curandelui Nicolae Petroviciu aflătóre în Bauţariulŭ de susŭ, constătătóre din 5 odăi, 1 culină, 1 cameră, 1 celarŭ şi grădina împreunate cu dreptŭ de cârciumăritŭ — apoi 2 graşdurĭ nouĕ, pământurĭ arătóre, fênaţe carĭ dau circa 60 cară fênŭ, taxaliştĭ şi 3 móre de fireḑŭ — se vorŭ esarendá în faţa locului la 16 Octomvre 1884 a. m. 10 óre în calea licitaţiunei publice pe 5 anĭ unulŭ după altulŭ, începêndŭ dela 1 Ianuarie 1885.

Doritorii de a licitá au a depune unŭ vadiu de 10% a sumei de strigare cu 800 fl. v. a.

Condiţiunile de licitare se potŭ vedé orĭ când în órele oficióse la sedria orfanală.

Din şedinţa Magistratului opidanŭ ca Sedriă orfanală ţinută în Haţegŭ la 27 Septemvre 1884.

Bersanŭ, primarŭ opid.

Tipografia Alexi Braşovŭ.